

Ps.100:1,2; Hand.8:4-25 (vs.8); Gk146:1,3; LvdK249:1,3; Opw.174

Van zulk nieuws word je echt blij!

1. Waar word jij echt blij van? Als er een vaccin gevonden wordt, als je kwaal verdwijnt, als je grootste probleem de wereld uit geholpen wordt? Wat kun je daar naar verlangen!
2. In Hand.8:1 lezen we over een groot probleem: christenvervolging. Tegelijkertijd ontdekken we dat deze weggejaagden niet timide in een hoekje gaan zitten maar 'de Messias', het goede nieuws eerlijk (want vervolgd!) verkondigen. Stefanus en Filippus waren er twee van de zeven (Hand.6) maar hier ontdek je dat er nog niet zo'n strakke afbakening van ambten was. In elk geval komt Filippus hier ook met het woord/Woord. En nu komt het Evangelie in Samaria (Hand.1:8!). In Samaria woonde een 'samengesteld volkje', daar geplaatst na de ballingschap. Die gedeeltelijk het O.T. naleefden met de nodige eigen aanvullingen. De verhouding tussen Joden en Samaritanen was slecht.
3. Daar, te midden van dat 'samengeraapte' volkje, treedt de indrukwekkende magiër Simon op die de mensen met zijn getover aan zich bindt en zich als god gedraagt. Daar zijn de mensen diep van onder de indruk. Net als bij Paulus op Malta (Hand.28). Petrus (Hand.3) legt uit dat zo'n kracht niet van hem maar van God komt. Naast Simon komt Filippus in Samaria die mensen niet aan zichzelf bindt maar aan de Messias.
4. Dit verheugt de mensen zeer en ze komen tot geloof. Maar na hun doop gebeuren er geen extatische dingen. Waarschijnlijk heeft de volgorde hier te maken met het feit dat Simon erg geïnteresseerd is in bijzondere verschijnselen. Wij zijn dus niet de baas over de Geest maar de Geest waait waarheen Hij wil! Simon komt tot geloof en bindt zich erg aan Filippus. Geïnteresseerd als hij is om de truckjes zelf ook te leren
5. Doop en de uitstorting van de Geest zijn in Hand.2 gekoppeld maar dat is geen ijzeren wet. Hier in Hand.8 en bij andere grensovergangen komen de Apostelen uit Jeruzalem bevestigen dat het goed is wat er gebeurt. Dan zie je daarna de uitstorting van de Geest. Petrus reageert fel op het 'kleingeloof' van Simon maar we lezen niet hoe het afloopt. Het gaat om iets anders. Dat mensen die tot geloof komen niet alleen onder de indruk zijn maar vooral vol vreugde! Dat was bij Jezus' geboorte (Luc.2) al beloofd! Laat je vandaag blij maken door Hem want Hij wil je verlossen van een heel groot probleem.

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. 'Blij zijn in de Heer'. Begrijp je het? Lukt het? Wat heb je nodig? Deel het....
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: b . n jij v . . k bl . . of n . . t zo? S . ms is h . t lastig om blij te zijn. D . n zijn er verdr . . t . ge dingen. Vert . l m . . r aan G . d! G . . . . . s!
3. 'De doop en de Geest horen bij elkaar. Dat zegt Petrus in Hand.2:38. Tegen de verwachting in zat er volgens Hand.8 in Samaria echter een tijd tussen. Dat heeft, met alle andere vragen die dit Bijbelgedeelte oproept, geleid tot wat wel het 'raadsel van Samaria' heet'
4. 'De aparte uitstorting van de heilige Geest kunnen we het best heilshistorisch verklaren. In Hand.2 wordt de Geest in concreto uitgestort op de Joden, in hs.10 horen we hoe heidenen (Cornelius en de zijnen) de Geest ontvangen, hier zijn het de 'randbewoners' van Samaria die gaan delen in de rijkdom van Pinksteren. Bij elke principiële grensoverschrijding vindt een incidentele 'herhaling' van het Pinkstergebeuren plaats. Deze heilshistorische betekenis verklaart tevens de rol van de apostelen: zij zijn het die door handoplegging en gebed de gave van de Geest bemiddelen. Als een teken en bevestiging, dat de Geest Zich paart aan het getuigenis en gezag van de apostelen; in dit getuigenis is de kerk wereldwijd over alle grenzen heen verbonden'
5. **Bijbelrooster: zondag** Hand.1:1-14 (8); **maandag** Hand.6:1-7 (5); **dinsdag** Hand.21:1-14 (8); **woensdag** over Samaria: 2Kon.17:24-41; **donderdag** over Samaria: Luc.9:51-55 en 10:30-37; **vrijdag** bij grensovergangen bijzondere markering: Hand.11:1-18 en 15:1-35; **zaterdag** Hand.10:44-48. Liefhebbers: Joh.4 (9); Luc.17:11-19 (16); Luc.2 (10)+Hand.8:8+Hand.13:52; Hand.8:24+Ex.8:8; Hand.9 (10-19)+2:38; Ps.67; Fil.4

Ps.100:1,2; Hand.8:4-25 (vs.8); Gk146:1,3; LvdK249:1,3; Opw.174

Blok 1. Waar word jij nou echt blij van? Waarvan raak je helemaal door het dolle?
Als er een vaccin tegen corona wordt ontdekt?
Als er iets aan je chronische ziekte, vermoeidheid gedaan kan worden?
Als de dokter zich vergist heeft met die vreselijk sombere diagnose?
Als het relatiegedoe eens een keertje voorbij zou gaan?

Als... Ja, we hebben allemaal wel onze voorbeelden van waar je echt heel erg blij van kunt worden. Ook in het Bijbelgedeelte van vandaag komen we wat moois op het spoor als het erom gaat waar mensen blij van kunnen worden....

Blok 2. In Handelingen 8:1 kun je lezen over een heel groot probleem voor de christenen in die tijd.

Behalve al het mooie dat in Handelingen beschreven wordt gebeuren er ook heel moeilijke dingen.

De christenen worden door de Joden zo onder druk gezet dat ze uit Jeruzalem en omgeving wegluchten.

Het zal je maar gebeuren....

Net tot geloof gekomen, gehoord over redding, vergeving van zonden en eeuwig leven en dan dit....

Maar wat ik vervolgens lees is dat de gevluchte christenen niet in een hoekje gaan zitten maar vrijmoedig gaan vertellen over wie zij zijn, wat ze hebben meegemaakt en over hun God, die leeft en redden wil. God in Christus, dus over de Messias.

En het kan niet anders of ze zijn er ook heel eerlijk over geweest dat geloven niet altijd over rozen gaat want ze zijn weggevlucht.

Blijkbaar is het mooie van geloven en van het christendom niet dat je een onbekommerd leven kunt leiden maar dat je mag geloven in Iemand die er boven staat en het uiteindelijk goed zal maken.

En er is nog iets moois te ontdekken hier, vind ik.

De discipelen krijgen van Jezus de opdracht om de wereld in te gaan.

Te beginnen Jeruzalem, dan Judea, dan Samaria tot aan de uiteinden van de aarde.

Maar als ik Handelingen lees dan zie ik nog niet zoveel pogingen om er op uit te gaan.

Het leven is goed in Jeruzalem. Er zijn heel veel christenen.

Je hebt je handen vol om het goed te organiseren en het is zeer de moeite waard om er iets moois van te maken.

Daar gaat veel energie in zitten. Daar weten we hier in Berkum over mee te praten.

Zo moeilijk is het niet om al je tijd en energie in te zetten in je eigen, plaatselijke gemeente.

Christen-vervolging is verschrikkelijk.

Tegelijkertijd lijkt het hier alsof God iets slechts vervolgens Zelf gebruikt om er iets goeds uit te laten voortkomen.

De christenen leken niet van plan de wereld in te gaan maar de vijandschap tegen hen dwingt hen om weg te gaan en zo wordt het Evangelie de wereld in geholpen, hier in Hand.8 naar Samaria. Achter de schermen is God aan het werk.

En als we dan inzoomen op dit verhalen komen we hier een van de zeven diakenen uit Hand.6 tegen.

We stonden met Hemelvaartsdag stil bij Stefanus en hier komen we Filippus tegen.

Blijkbaar is de afbakening van de ambten niet zo heel precies want deze diaken is ook heel erg een man van het Woord. Een (s)preker. Zoals Stefanus trouwens ook.

Filippus verkondigt in Samaria de Messias. De Gezalfde. Gezalfd om zijn verlossingswerk te kunnen doen.

Samaria.. Zegt die naam je wat?

Het was in die tijd een beladen naam voor het Joodse volk.

Toen het volk Israel in ballingschap werd weggevoerd zorgde de buitenlandse overheerser, de koning van Assyrie, ervoor dat het land bewoond ging worden door allerlei verschillende soorten mensen.

De gedachte erachter is dat het dan in elk geval niet zo'n eensgezind volkje zal gaan worden zoals de Joden waren.

Dus zo'n smeltkroes van nationaliteiten zal niet zo snel opstaan tegen de overheersers omdat er geen gedeelde identiteit is. Geen verlangen om een eigen staat te stichten.

De Samaritanen hadden dus ook een gemengde religie.

Ze hielden zich aan de Pentateuch, de eerste vijf boeken van de bijbel.

Maar ze geloofden ook nog in allerlei andere verhalen en overtuigingen.

Toen het volk Israel terug kwam uit ballingschap wilden de Samaritanen helpen met de wederopbouw maar dat werd geweigerd. Het was een gespannen sfeer tussen de Israëlieten en Samaritanen. Wederzijdse discriminatie.

Hoe diep zit dat in deze wereld!

Blok 3. Te midden van dat volk trad in Samaria in de tijd van Handelingen een indrukwekkende tovenaars op: Simon.

De mensen waren diep onder de indruk van zijn toverkunsten en voor hen was hij een soort verschijning van god.

Als Paulus in Hand.28 op Malta door een giftige slang gebeten wordt en niet dood neervalt houden de mensen hem ook voor een godheid.]

En als Petrus in Hand.3 iemand geneest dan benadrukt hij heel duidelijk dat dit niet komt door hem zelf en zijn krachten maar door God!

Simon bond de mensen aan zichzelf en zijn wonderen maar dat is in de Bijbel nooit de bedoeling als er geschreven en gesproken wordt over leiders.

Belangrijk ook voor vandaag. Je moet mensen nooit binden aan je zelf.

Ze nooit afhankelijk maken van jezelf.

In de kerk niet, in je gezin niet, nergens!

Daar komt alleen maar narigheid van.

Lees de krant, kijk en luister wat machtige leiders doen met hen die onder hen staan. Heftig!

Naast deze Simon gaat nu Filippus, een van de zeven, optreden en dat maakt zoveel indruk dat Simon in vs.9 nog slechts 'een zekere' Simon wordt genoemd...

En ook van deze Filippus zijn de mensen zeer onder de indruk.

Zijn boodschap over de macht van de Messias werd ondersteund door grote wonderen. Door uitdrijving van demonen.

Als het christendom een nieuw gebied gaat veroveren is de tegenstand en de bezetenheid altijd extra intens.

En in zijn optreden is Filippus er niet op uit om hem indrukwekkend te gaan vinden maar om groot te gaan denken over zijn God en Christus, zijn Zoon.

Filippus bindt mensen niet aan zichzelf maar aan Jezus Christus!

Blok 4. Het begint bij de mensen net als bij Simon. Diep onder de indruk.

Ze kijken hun ogen uit. Maar uiteindelijk gebeurt er nog iets anders.

Iets dat groter is. Dat wat niet met je ogen en wat je ziet te maken heeft maar wat je hoort. Aan woorden over God. Er komen veel mensen tot geloof en ze laten zich dopen.

Wat een prachtig wonder. Wat een geluk. Wat een blijdschap.

Dat is de blijdschap die je niet kan worden afgenomen.

Dat is de blijdschap niet om de genezingen. Niet omdat het zo'n goed gevoel geeft het geloof, maar dat je jezelf gered weet. Een zondig mens wordt in genade aangenomen door God. Iets waar Paulus in de gevangenis het ook over heeft.

Iets om vandaag over na te denken!

Ik was blij toen ik lekker fietste en wandelde op Terschelling met Nettie. Met af en toe lekker op een terras. Wat is het leven goed. Wat is de natuur daar prachtig. Maar als dat er allemaal niet zou zijn?

Als we hier zouden worden vervolgd? Als we nooit meer zingen mogen in de kerk en in het geheim moeten samenkomen. Wat blijft er dan over van ons en onze vreugde?

Om bij stil te staan. Om over na te denken...

Er gebeurt nog iets bijzonders hier. Met Pinksteren vallen de doop en de uitstorting van de heilige Geest samen maar hier niet. Deze mensen zijn zelf niet ook onmiddellijk in staat om wonderen te doen. De Geest komt nog niet op hen en ze gaan niet spreken in tongen: niets spectaculairs is daar te zien.

Als je Handelingen helemaal leest dan ontdek je dat er niet een vast patroon is over hoe het gaat met dopen, vervuld worden met de Geest en het doen van wonderen.

Dat maakt duidelijk dat wij niet de beschikking over de Geest hebben maar Hij over ons. En in dit geval, denk ik, gaat het zoals het gaat om de mensen niet te laten geloven dat Simon en Filippus te vergelijken zijn.

En vooral ook omdat Simon zelf erg geïnteresseerd is in bijzondere verschijnselen.

Simon komt zelf ook tot geloof.

Er wordt heel verschillend gedacht over het gehalte van zijn geloof, en wat voor soort geloof het is.

Ik denk zelf dat hij gewoon echt tot geloof gekomen is.

Maar dat hij heel diep in de magie, het occultisme heeft gezeten.

Dat satan zo iemand niet makkelijk laat gaan en dat het nog een jong, onrijp geloof is.

Maar desalniettemin geloof. Wel kwetsbaar.

Dat merk je aan de uitdrukking dat hij Filippus bleef volgen. 'Hij bleef voortdurend bij Filippus', zoals vele mensen voordien voortdurend bij Simon en zijn magie in de buurt bleven. Ik zeg het nog maar een keer: je moet elkaar nooit willen binden aan mensen, aan charismatische leiders. Voor je het weet liggen machtsmisbruik en kadaverdiscipline om de hoek.

Simon is zeer onder de indruk van het buitengewone en je krijgt de indruk dat hij de kunst wil afkijken bij Filippus. Want die deed nog steeds heel veel wonderen.

blok 5. Ondertussen had men hier in Jeruzalem lucht van gekregen.

Zelfs in dat duistere Samaria, bij dat vreemde volkje komen heel veel mensen tot geloof.

En zoals op andere plaatsen ook gebeurt, dan worden de Apostelen erbij betrokken.

Misschien hier ook wel om duidelijk te maken aan iedereen dat het hier ook echt om geloof en bekering gaat. Dat dit dus ook kan gebeuren onder dat Samaritaanse volkje omdat het werk van de Geest van Christus niet te stuiten is.

En als de Apostelen Petrus en Johannes, die blijkbaar niet uit Jeruzalem waren weggevlucht, sanctioneren, voor waar houden, wat hier gebeurd is en de handen opleggen worden de mensen vervuld van de Geest. Dan pas!

Om te benadrukken dat Filippus en Simon geen collega's zijn.

En dat tegelijkertijd het heil, de heelheid van je leven, er ook is voor Samaritanen.

Natuurlijk! Als je het eerste boek van Lucas leest, zijn Evangelie, dan ontdek je verschillende keren dat God dit hele gebeuren heeft voorbereid.

We lezen over de Samaritaanse vrouw bij de put, we lezen over de Barmhartige Samaritaan. We lezen over de 10 melaatsen die genezen werden waarbij er maar eentje terugkwam om te danken en dat was een Samaritaan.

Opnieuw is Simon zwaar onder de indruk en wil het trucje kopen van Petrus. Petrus is hier net zo fel als tegen Ananias en Saffira. Op zo'n grensvlak, van oud naar nieuw, van ongeloof naar geloof, komt het precies. En is het nodig fel te zijn als dat nodig is. Tot je verbazing misschien lees je niet hoe het afloopt als Simon vraagt om genade. Vanuit het feit dat hij gelooft en gedoopt is kun je hier zelf wel wat bij bedenken maar het gaat hier blijkbaar om iets anders. Hoe het met Simon afloopt raakt niet de kern.

Mensen die tot geloof komen zijn niet alleen maar heel erg onder de indruk maar ze zijn verheugd. Een groot verschil tussen christelijk geloof en afgodendienst. Toen Jezus geboren werd, toen is het al geprofeteerd. In Lucas 2:10 lezen we: de engel zei tegen hen: wees niet bang, want ik kom jullie goed nieuws brengen, dat het hele volk met grote vreugde zal vervullen!

Dat nieuws klinkt vandaag ook. Laat je blij maken door het goede nieuws dat als een lopend vuurtje deze wereld is doorgegaan. Het spectaculaire zijn niet de wonderen maar dat er redding is voor zondaars. Voor jou, voor u, voor mij.

Ook voor jou, als je wilt ontvangen met open armen, amen!